

Setkání

BISKUPSTVÍ ČESKOBUDĚJOVICKÉ

březen 2018 / ročník XXVIII

MARTIN WEIS:
Čerpám z odkazu
biskupa Hloucha

**Biskupové a řeholníci
slavili Eucharistii
společně**

**Tříkrálová sbírka 2018
v českobudějovické diecézi**

**PRÁCE Z LÁSKY
aneb sendvičová generace**

NAKLADATELSTVÍ PAULÍNKY

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1, Tel.: 224 818 757
On-line knihkupectví: www.paulinky.cz, objednavky@paulinky.cz

Hervé Roulett

Josefina Bakhita Z otrokyně světice

Kniha přináší podrobný životopis první africké světice, jejíž život byl poznamenán zkušeností otrokyně. V Ježíši Kristu nakonec našla svého jediného Pána. Svoji laskavostí, přes počáteční nedůvěru kvůli barvě její kůže, si získala srdce mnohých. Byla přezdívána „Africký květ“ nebo „Šťastná sestra“.

Váz., 208 s., 249 Kč

Tonino Lasconi

Ježíš nás zve ke svému stolu

Průvodce pro děti na cestě k prvnímu svatému přijímání

Kniha vede malé čtenáře k hlubšímu pochopení velké životní události, na kterou se připravují. Nechybí zde ani jednoduchý návod, jak přistupovat ke zpytování svědomí. Tento titul doplňuje publikaci **Já se taky zpovídám!** od téhož autora, která je přípravou ke slavení svátosti smíření. Kniha je též bohatě ilustrovaná a přináší podněty pro katechety a rodiče dětí.

Brož., 64 s., 125 Kč

Christopher West

Teologie těla pro začátečníky

Stručný úvod do sexuální revoluce Jana Pavla II.

Kniha „překládá“ ohromující poselství Jana Pavla II. do jazyka běžného čtenáře. Stránku za stránkou odkrývá vzájemné souvislosti mezi sexualitou a nejdůležitějšími otázkami lidské existence.

Brož., 144 s., 175 Kč, dotisk

Papež František

Laudato si' (Buď pochválen)

Encyklika papeže Františka o péči o společný domov

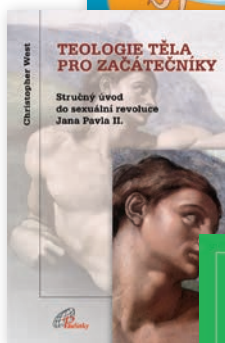
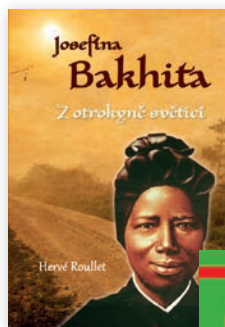
Encyklika, jejímž klíčovým tématem je otázka: „Jaký svět chceme zanechat těm, kteří přijdou po nás?“ Podle papeže Františka však tuto otázku nelze řešit izolovaně, pouze v rámci životního prostředí. Musíme se ptát, co je smyslem života na zemi, jaké jsou hodnoty a základy společenského života, co je cílem naší práce a veškerého našeho úsilí...

2. vydání, brož., 160 s., 119 Kč

Nověna k andělu strážnému

Od svého počátku až k hodině smrti je lidský život obklopen ochranou andělů a jejich přímlovami. Každý věřící má u sebe anděla jako ochránce a pastýře, na kterého by neměl zapomínat. K rozjímání nad jejich významem pro náš život nám dobře poslouží i tato nověna, poukazující na základě biblických úryvků na některé z podob těchto andělských bytostí.

Brož., 24 s., 35 Kč, dotisk

Obsah

Otec biskup Vlastimil Kročil posvětil v Sušici zrestaurovaný oltář	3
Martin Weis: Čerpám z odkazu biskupa Hloucha	4
Tříkrálová sbírka 2018 v českobudějovické diecézi	6
O Misiích v Chiquitanii na Klokotech	6
Albín Bráb a sociální role duchovních	7
Jihočeské kostelíky IX	8
Tříkrálová sbírka 2018 – Sušice a okolí	9
Slovo života pro děti	10
Biskupové a řeholníci slavili Eucharistii společně	12
PROJEKT Bezplatné právní poradenství	12
Českobudějovická diecéze se prezentovala na REGIONTUORu	13
Personalia	13
Světové setkání rodin s papežem 2018, velká příležitost pro všechny	14
Nemocniční kaplan v Táboře	14
DCR připravuje a zve....	15
Zveme vás...	15
Práce z lásky	16
Biskupství plánuje opravy významných památek	17
Výtěžek sbírky z Misijní neděle 2017 v naší diecézi činí 950 tisíc korun	18
Mají katolíci někde pochodovat?	18
Setkání s Písmem Svatým	19
Úspěch NZDM Dédéčko v Dolním Dvořišti ve fotosoutěži MŮJ SVĚT	20

Měsíčník AKTUALITY – SETKÁNÍ

Vydává Biskupství českobudějovické

Kontakt: Biskupská 4, 370 01 České Budějovice,
e-mail: setkani@bcb.cz

Redakce: šéfredaktor: Miroslav Bína
grafika a sazba: Zuzana Prokopová

Tisk: Inpress a.s., České Budějovice

Evidenční číslo MK ČR E 6603

ISSN 1212-8074

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů a nezodpovídá za obsah inzerce.

Uzávěrka příštího čísla je 15. 3. 2018

Vážení odběratelé, náklady na výrobu jednoho čísla činí 25 Kč. Příspěvek na ně můžete formou daru pro diecézi na účet Biskupství českobudějovického u Sberbank cz, a.s.: 4120000636/6800, variabilní symbol 11. Účtárna biskupství na vyžádání vystaví doklad o daru pro daňové účely.

Popeleční středa v katedrále sv. Mikuláše

Foto: Michal Klečka / Člověk a víra

Otec biskup Vlastimil Kročil posvětil v Sušici zrestaurovaný oltář

Zrekonstruovaný mramorový oltář je od neděle 21. ledna centrem slavení Eucharistie v děkanském kostele sv. Václava v Sušici. Jeho posvěcení z rukou diecézního biskupa Mons. Vlastimila Kročila se účastnil starosta města Bc. Petr Mottl. Slavnostní mši svatou koncebroval děkan českobudějovické katedrály P. Zdeněk Mareš, který oltář sušické farnosti daroval. Před rekonstrukcí byl tento oltář součástí českobudějovické katedrály.

„Jsme velmi rádi, že oltář, který pochází z českobudějovické katedrály sv. Mikuláše, našel důstojné místo v jedné z nejživějších farností naší diecéze – v Sušici, a že tímto způsobem bude moci být ctěna také památka otce biskupa Josefa Hloucha, který se zasloužil právě o přestavbu katedrály sv. Mikuláše v duchu a požadavcích po II. Vatikánském koncilu. Dnešním dnem je oltář pevně spjat s tímto posvátným prostorem farního chrámu – a doufejme, že tomu tak bude i pro mnoho příštích generací křesťanů“, řekl otec biskup. Křesťanský oltář podle něj plní úlohu stolu oběti i velikonoční hostiny: „Je obětním oltářem, na kterém se bude stále svátostně zpřítomňovat oběť kříže, dokud Kristus nepřijde ve slávě; je stolem, u kterého se shromažďují věřící, aby Bohu vzdávali díky a přijímali Kristovo tělo a krev. Kristus ustanovil památku oběti, kterou měl přinést Otci na oltář kříže, jako obětní hostinu, a tím učinil posvátný stůl, u kterého se věřící mají shromažďovat ke slavení Pánovy smrti a vzkříšení ...“, dodal.

Oltář, včetně všech jeho prvků, restauroval p. Tomáš Franta. Oltářní menza, u níž českobudějovičtí biskupové sloužili Nejvyšší oběť, byla v katedrále sv. Mikuláše před její poslední rekonstrukcí. Umístění obnoveného a zrestaurovaného oltáře vyžadovalo úpravu presbytáře a přípravu místa pro nový stůl. Z českobudějovické katedrály sušická farnost získala darem rovněž původní svícny, které patří k oltářům. Jejich vzhled jim vrátili samotní farníci.

Samotné práce na restaurování oltáře a přestavbě presbytáře byly náročné také finančně. Celková investovaná částka

Foto: Marek Novák / Člověk a víra

přesahuje sto tisíc korun. „Podařilo se nám získat několik významných sponzorů a na tento účel byla věnována i sbírka při mši svaté 21. ledna. Děkuji za veškerou pomoc a modlitební podporu. Pevně věřím, že oltář zazáří na novém místě a bude ještě dlouhá léta sloužit dalším generacím sušických farníků a nám pomůže ještě více objevit krásu liturgie“, uvedl P. Marek Donnerstag ve vánočním Farním listu.

Miroslav Bína

MARTIN WEIS:

Čerpám z odkazu biskupa Hloucha

Historik, teolog a kněz prof. Martin Weis je neobyčejně aktivní a také velmi oblíbený mezi všemi generacemi studentů Jihočeské univerzity, kde přednáší na teologické fakultě. Aktuálně se s ním můžete potkat v rámci kurzů univerzity třetího věku a pravidelně i při studiu teologie. Kateřina Brichcínová s ním hovořila nejen o církevních dějinách.

Pane profesore, jste knězem a zároveň teologem, respektive církevním historikem. Co Vás vedlo k rozhodnutí pro toto povolání, jak jste k němu dospěl?

Vzpomínám, jak jsem ve svých gymnaziálních letech sedával v českobudějovické katedrále a přemýšlel jak dále. Na kolenou u svatostánku se ptal, kudy má vést má další životní cesta. A někdy se mi stávalo, jako bych na té prázdné kazatelně viděl postavu, tehdy již několik let mrtvého, pana biskupa Josefa Hloucha s jeho rozmáchlým gestem, které ukazuje mezi lidi.... A snad někde v podvědomí jsem zaslechl tato slova pana biskupa Hloucha, která v jednom z kázání pronesl k mladým chlapcům: „*Pojďte mezi nás, rozmnožte řady, nyní pět kněží, tři těžko nemocní, už se nevrátí na vinici Páně a tolik je jich nemocných a nám jde o život národa, o věčnost, neboť kdyby národ neměl umělců - je to škoda, učenců - je to škoda, musíme je mít, ale kdyby neměl kněží, kdo to dovede vyjádřit, kam by to s národem, lidem, dospělo. Já věřím a já volám, čeká vás – smím-li tak říct – moje otcovská láska.*“ A tak jsem tato slova uposlechl a po několika letech duchovních zápasů a formace v kněžském semináři jsem dospěl ke kněžství. Musím zdůraznit, že jako bohoslovec, i jako mladý začínající novokněz, jsem mnoho čerpal z životního příkladu a odkazu biskupa Josefa Hloucha, a to zejména v oblasti mariánské spirituality.

Církevní dějiny jistě nelze oddělovat od dějinných událostí vně církve. Můžeme tedy předpokládat, že Vaším

zájmem je historie jako taková. Prozradte čtenářům, proč jste se rozhodl pro profesi církevního historika?

Opět se musím vrátit ve svých vzpomínkách do svého mládí. Lásce k historii, dějinám naší krásné země i církve, mne již učili moji rodiče a v mém dětství nebyl snad víkend či prázdniny, kdy by se nejelo navštívit nějakou kulturní památku, hrad, zámek, muzeum, klášter... A v gymnaziálních letech jsem nechtěl slepě přijímat při hodině dějepisu to, co předkládaly prorežimní komunistické učebnice. Začal jsem pátrat po tom, jak to skutečně bylo... no a už mi to zůstalo a jsem za to velmi rád. Poznávání minulosti je úžasný dobrodružný příběh, o který se rád jako profesor historie poděluji s druhými.

Říká se, že historie je učitelkou života. Myslíte si, že znalost dějin církve je pro život křesťana důležitá? Může napomoci k jeho duchovnímu prohloubení? A může člověka učinit prozíravějším, pokud jde o budoucnost?

Ano, rozhodně je to důležité. Pokud se člověk nechce soustředit na pouhý konzum, bezduché přežívání ze dne na den a nechce být snadno manipulovatelný různými politickými demagogy, pak se nutně musí zajímat o své historické kořeny. Znalost dějin církve vede křesťana nejen k poznání „jak to bylo“, ale také i k určité dávce pokory tváří tvář různým selháním minulosti. Zároveň je ale naplněn křesťan pro budoucnost světlem naděje, že i uprostřed pádů do hlubin propastí hříchů, uprostřed těžkých zkoušek utrpení, není sám a přímo hmatatelně poznává otcovskou ruku Boží, která nás vede dějinami. Samozřejmě,

že v dějinách je také důležitá spolupráce člověka s Bohem a to zcela ve svobodě. To co se našim předkům podařilo, nás může inspirovat k následování, a to, co se nepodařilo, nás vede k zamyšlení, jak se vyvarovat toho, abychom chyby minulosti neopakovali.

Která dějinná epocha je pro Vás obzvláště zajímavá?

A proč?

Každé období lidských dějin má svůj často ukrytý půvab, svou krásu a přitažlivost a je těžko se rozhodnout pro nějaké konkrétní období. Ale snad bych si dovolil poukázat na období středověku, který rozhodně nebyl nijak temný. Období, kdy ideálem a obrazem uspořádání lidské společnosti byla vznosná gotická katedrála ukazující vzhůru k nebesům, katedrála, kde vše mělo svůj řád, své uspořádání a místo. A ze středověkých postav bych vyzdvihl třeba věhlasného učenice Alberta Velikého či našeho slavného panovníka Karla IV., kterého ostatně značná část národa označila za největšího Čecha.

Máte nějakého oblíbeného světce nebo svěťci? A proč právě on či ona?

Již jsem zde hovořil o postavě pana biskupa Josefa Hloucha. Není zatím oficiálně svatořečen, ale jeho proces svatořečení byl schválen Českou biskupskou konferencí a posléze před nedávnem i příslušným úřadem Svatého stolce. Byl jsem ustanoven postulátorem tohoto procesu a tak nás čeká nyní dlouhá a náročná cesta, na jejímž konci bude, jak pevně věřím a modlím se za to, prohlášení služebníka Božího Josefa Hloucha za blahoslaveného a posléze za svatého. Známe pan biskup Hlouch svou neutuchající blížeňskou láskou, odpuštěním pronásledovatelům a pevnou vírou, kterou osvědčil i v letech nesvobody, internace a krutého teroru.

Změnila se v průběhu dějin teologie? Jak byste definoval její postavení a úlohu v současném světě?

Teologie jako taková se nemění, ale mění se samozřejmě způsoby výzkumu, různé důrazy na související vědní obory, metodologické přístupy k bádání, důrazy na jednotlivé aspekty. To je velice úzce provázáno s postavením křesťanství v dějinách a výzvami před které byli křesťané stavěni. Někdy převažovala apologetika, jindy přesné definování pravdy víry, jindy zas pastorální teologie či církevní právo. Samozřejmě, že nechybě-

ly ani biblistika, dějiny teologie či církevní dějiny. I v současnosti je role teologie velmi důležitá. Kupříkladu velkou současnou výzvou či spíše impulzem pro spolupráci toho „vnějšího světa“ s teologií je oblast formování etických norem. Pokud se zapo- sloucháme do posledních výzev současného papeže Františka, tak je zde například zřejmá provázanost teologického myšlení s ekologií a podobně.

Studenti se s Vámi mohou setkat v rámci svého studia na Teologické fakultě Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích. Co takové studium teologie obnáší?

V první řadě náročnou prací. Musím zdůraznit, že poctivé studium teologie rozhodně není „snadnou cestou“ k akademickému titulu. Studium teologie na naší fakultě ale znamená i podporu vyučujících a veškerého „personálu“ fakulty, téměř rodinné prostředí, které se snažíme udržet v rámci tzv. studijních kruhů, ve kterých se studenti teologie – zejména kombinované formy studia, setkávají pod vedením vyučujícího, aby si vyměnili zkušenosti se studiem, sdělili si drobné radosti i starosti studia...

Děkuji Vám, pane profesore, za rozhovor a přeji Vám mnoho zdaru v práci i mimo ni.

I já děkuji za milý rozhovor.

Kateřina Brichcínová; titulky, perex redakce

Inzerce

POUŤ do Polska

Čenstochová – Licheň – Malbork – Gdaňsk

27. 4. – 1. 5. 2018

Pátek 27. 4.

odjezd z Jistebnice – 4 h ráno
(odjezd z Klokot – 4.15 h ráno)

Předpokládaný příjezd do Čenstochové 12 h,
mše svatá – 16.45 h před Milostným obrazem
P. Marie Čenstochovské, křížová cesta na hradbách.
Oběd a večere z vlastních zásob.

Sobota 28. 4.

Snídaně z vlastních zásob.

Odjezd ve 4 h ráno do Licheně, 12.15 h společný oběd,
13 h prohlídka Licheně, ubytování. Mše sv. u P. Marie
Boleštné Královny Polska. Společná večere.
21 h možnost účasti světelného průvodu.

Neděle 29. 4.

Odjezd do Malborku, návštěva křížového hradu
Malbork a přejezd do Gdaňska, oběd, ubytování
a večere společná. Prohlídka Gdaňska s průvodcem.

Pondělí 30. 4.

Plavba lodí Baltem
na poloostrov Hel,
cesta vlakem po pobřeží, návštěva mola a návrat do Gdaňska.
Snídaně, oběd, večere společná. Zajištěný průvodce.

Úterý 1. 5. Návrat domů spojený s návštěvou Toruně a kostela sv. Jana Pavla II. a Panny Marie. Nové Evangelizace.

Pojištění – je nutné, aby se pojistil každý sám.

cena: 5 400 Kč (v ceně zájezdu autobus, ubytování, snídaně a obědy, parkovné, průvodci, vlak, plavba lodí), doporučené kapesné 500-800 Kč (v Polsku zloty)

Přihlášku a peněžní zálohu nutno odevzdat do konce března nebo po osobní domluvě.

Výše zálohy: 2500 Kč Může být pas nebo občanský průkaz (platný!)

Pouť je vhodná i pro seniory, není fyzicky náročná.

Přihlášky vyzvedněte v kostele a odevzdejte P. Mariuszi, OMI
(tel. 731 138 431). Ověřte si prosím telefonicky, že jste přihlášení.

Těší se na Vás P. Mariusz, OMI

Foto: Jihočeská univerzita

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2018 v českobudějovické diecézi

„Přijďte za rok zase.“ Takto se s tříkrálovými koledníky často loučili štědrí dárci ve svých domácnostech. O tom, že přející opravdu byli, svědčí celková částka v českobudějovické diecézi, 7 167 328 korun. Celorepublikově se pak do 22 722 kasiček vybralo 112 250 946 korun.

Můžeme se však ptát, čím to, že koledníci vybrali o víc jak milion oproti loňskému roku. Bylo to poměrně teplým počasím a s tím souvisejícím větším nadšením koledníků, kteří se tak dostali i do míst, kde se ještě nekoledovalo? Nebo za tím vězel pocit zodpovědnosti rozšířit koledování tam, kde lidé již léta čekali? Možná tomu napomáhá i to, že se jedná o již zavedenou tradici, na kterou se lidé těší.

V roce 2001, kdy Tříkrálová sbírka probíhala celorepublikově poprvé, se za diecézi vybralo 755 357 korun. Nevíme přesně počet kasiček a koledníků z počátku sbírky, ale např. v roce 2012 bylo v naší diecézi evidováno 896 tříkrálových pokladniček. Letos bylo použito v českobudějovické diecézi 1618 kasiček, s kterými chodilo víc jak 6 000 dobrovolníků.

A co se s penězi dárců při Tříkrálové sbírce vlastně děje? Z celkového výtěžku pomáhá **65 %** přímo ve vašem regionu, **15 %** využívá na své projekty vaše diecézní charita, **10 %** putuje na pomoc potřebným do zahraničí, 5 % jde na celostátní projekty a **5 %** pokrývá režii sbírky. Naše diecézní charita použije peníze ze sbírky na pomoc ženám a dívkám v krizové životní situaci, pomoc rodinám s dětmi ze sociálně znevýhodněného prostředí, dále seniorům, dětem a dospělým se zdravotním postižením, vězňům, na dobrovolnickou činnost, pomoc cizincům a na humanitární pomoc v ČR a zahraničí (Bulharsko, Bělorusko, Rumunsko a Zimbabwe). Dále pak peníze pomáhají na udržení služeb a projektů jednotlivých farních či oblastních charit – např. na charitní hospicovou péči, pečovatelskou službu, azylové domy, nízkoprahová zařízení pro děti a mládež aj. Vykoledované peníze také podle schválených záměrů pomáhají lidem ve farnostech, kteří jsou těžce nemocní, v tíživých situacích, při nenadálých pohromách apod., nebo vícečetným rodinám s úhradou mimořádných výdajů, pro hodnotnější trávení volného času dětí a mládeže atd.

Tak veliké úsilí a nadšení při vybírání peněz a při celé organizaci si jistě zaslouží odměnu. Tříkráloví koledníci jako malý dáreček dostávali peněženku s tříkrálovým logem. Mimo to ale na mnoha místech na koledníky čekalo pohoštění při samotném koledování nebo nějaké dárkové balíčky. V Kamenici nad Lipou např. byla část koledníků na koncertě v Brně. Jinde je třeba společné slavnostní vyhlášení s poděkováním a malým dárečkem, certifikátem a pohoštěním, někdy program zpestří i šermířské představení a divadelní pohádka jako ve Vimperku. Ale na mnohé koledníky ještě odměna čeká. V Týně nad Vltavou budou koledníci vzpomí-

nat na tříkrálové koledování o prázdninách na letní plovárně, kterou zdarma zajišťuje na celý den tradičně město Týn nad Vltavou. Nebo se vyrazí na různé výlety, kde společné zážitky ještě více upevní vztahy mezi koledujícími dospělými a dětmi. Odměňování koledníků je opravdu rozmanité a je dobře, že se do toho zapojují obce i celé farnosti.

Sice práce je s Tříkrálovou sbírkou obrovská, ale radost v navštívených domácnostech, ze zdařilého koledování a při konkrétním využívání peněz ještě větší.

Iva Hojková

O Misiích v Chiquitanii na Klokotech

Ve středeční podvečer 24. ledna byli na tradiční setkání seniorů pozváni nejen pravidelní účastníci, ale celá farnost. O své zkušenosti misionáře přijel vyprávět P. Antonín Lukeš, misionář Identes. Misie v Ekvádoru a Bolívii jsou pro českou komunitu viditelně srdeční záležitostí. Vyprávění o životě místních obyvatel, poctivé přiznání, jak moc zprvu západní člověk v duchu kritizuje a porovnává zvyklosti místních,... Ale i velké obohacení zkušenostmi samotných Jihoameričanů v tom, v čem oni jsou oproti nám napřed či v čem, na rozdíl od nás, uchovávají základní hodnoty. Také nám během vyprávění P. Lukeš postupně odhaloval charisma svého řádu a po tomto podvečeru nezbývá Misionářům Identes než popřát, aby se otevření jejich semináře v Bolívii podařilo a neslo plody.

Hana Koukalová

Albín Bráf

a sociální role duchovních

Profesor Albín Bráf (1851–1912), zeť Riegrův, je všeobecně považován za prvního velkého českého národohospodáře a otce tzv. české školy sociální politiky. Účelem hospodaření není podle Bráfa pouze ukojení lidských tělesných potřeb, nýbrž i potřeb mravních a intelektuálních, tedy dokonalý lidský rozvoj. Celé Bráfovo dílo vykazuje hluboký zájem o sociální problematiku. Vedle své vysokoškolské pedagogické činnosti se totiž Albín Bráf vždy silně politicky angažoval.

Byl předním politikem staročeské strany, byl vládním inspektorem českých obchodních škol a dvakrát dokonce ministrem vídeňské vlády. Z jeho pera vyšla celá řada závažných monografií, zabývajících se dělnickými poměry v Čechách, přes otázky melioračního a hypotečního úvěru až po otázky sociální role duchovních, kterou jako věřící člověk a praktikující katolík citlivě vnímal a které věnoval trvale pozornost.

Bráfovy postoje v sociální otázce ovlivnila zásadně sociální encyklika papeže Lva XIII. *Rerum novarum* (1891). Lev XIII. v ní mj. konstatoval, že měnící se skladba společnosti přinesla nejen velké svobody, ale také dosud neznámé formy bezpráví, zejména trvale se zhoršující sociální postavení pracujících. Z něho vyplývající celosvětové nebezpečí sociálních zápasů vedlo tohoto velkého papeže k přehodnocení dosavadního postoje církve v dělnické otázce, k jasnému formulování katolické sociální nauky a tím i k obohacení dosavadního sociálního působení církve o nové, dosud neznámé aspekty. Ve svém díle se Bráf pod vlivem encykliky zřetelně vyslovuje pro soukromé formy vlastnictví a pro soukromé formy podnikání. Obhajoba práva vlastnictví v encyklice není podle Bráfa obhajobou egoismu mocných, ale skutečnou obhajobou chudých. Základní zásadou právního řádu je formální svoboda práce, proto je potřeba její podmínky stanovit svobodnou smlouvou mezi zaměstnavatelem a dělníkem. V tomto duchu encyklika *Rerum novarum* formuluje právo na spravedlivou mzdu (!) jako osobní právo každého pracovníka, které by mělo být ponecháno volné dohodě smluvních stran tak, aby dostačovala k obživě dělníka a jeho rodiny.

Albín Bráf jako znalec problematiky národního hospodářství v celém jeho komplexu si byl vědom nezastupitelné sociální role církve, která byla nedílnou součástí české společnosti, prakticky od jejího vzniku. Jako aktivní politik, poslanec Říšské rady a pozdější ministr měl přístup do nejvyšších pater nejen české, ale zejména vídeňské společnosti. Byly mu proto známy odstředivé tendence, projevující se v té části české společnosti, jejímž heslem bylo „ pryč od Vídně, pryč od Říma“. Bráf takové snahy odmítal. Podle jeho argumentace zaostávala česká společnost přelomu 19. a 20. století za ně-

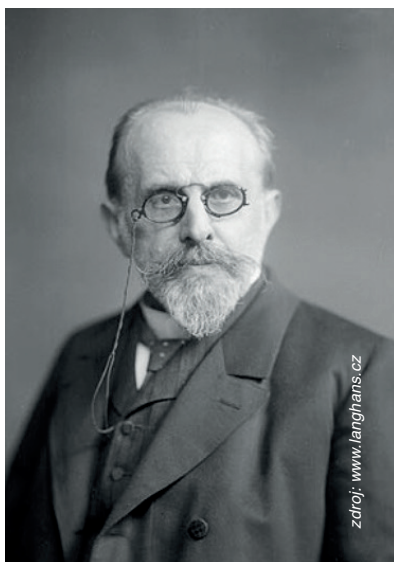
meckým (na území Čech) průmyslovým a finančním kapitálem. A právě tento fakt, nikoliv neústupnost vídeňské vlády, byl podle Bráfa hlavní a trvalou příčinou při jednáních o rovnoprávném postavení českého národa v podunajské monarchii. V tomto duchu pojímal také úlohu římskokatolické církve.

V ní spatřoval nositelku národních tradic, v českých kněžích realizátory národního probuzení. K těmto rolím navrhoval přidat další – sociální.

Bráf neměl ovšem na mysli v moderním duchu organizovanou charitu. Šlo mu o aplikaci moderního katolického sociálního učení, které se po vydání encykliky lavinovitě šířilo po celém světě. V přednášce přednesené na sjezdu katolických duchovních na Velehradě v roce 1902 hovořil o sociální úloze církve jako o jejím důležitém úkolu. Takový úkol lze ovšem splnit pouze za předpokladu, že kněz „v plné výzbroji vědecké, za dokonalým poznáním poměrů společenských, vykonávat bude znovu úkol buditele pro společenský pokrok na půdě sociálního smíru“. Zdá se, že Bráf velmi silně vnímal

otázku spirituality práce, která vědomě dělá práci aktivním činitelem k přetváření světa prostřednictvím produkce zboží a spravedlivé organizace společnosti. K sociální otázce a k podílu duchovních na jejím řešení se Bráf vyslovil rovněž ve slavnostní řeči na kněžském sjezdu v Kolíně 23. února 1905. Reagoval v ní mj. na kulturní boj a na stále sílící kritiku církve. Zde Bráf vyslovil tezi, že středem každé kultury je postoj, který každý člověk zaujímá k největšímu tajemství, k tajemství Boha. Právě od této teze Bráf odvozuje, že duchovní jsou v našem kulturním prostředí „tisíciletým nositelem poslání etického, s vědomím trvalého božského úkolu pěstovaného, které se opírá o pevnou světovou organizaci, která přetrvala věky, přetrvala nejtěžší otřesy politické a jiné společenské“. Podle Bráfa je úkolem duchovních neodhazovat lehkovážně „cíle a prostředky, jež osvědčily plodnou moc a sílu v toku věků“, ale být rovněž nositelem konzervatismu „v ušlechtilém slova smyslu“, takového konzervatismu, který je „podmínkou zdravého vývoje národů“. A v tom je Bráf a jeho odkaz značně moderní, současný.

JUDr. Jan Kotous

zdroj: www.langhans.cz

Jihočeské kostelíky IX

Byl konec měsíce října, čas se zase vrátil do normálních kolejí podle Božího zákona, počasí nic moc, chladno, mlhavo, přesto se vydáváme na další nedělní putování, tentokrát až na sever česko-budějovické diecéze a na rozhraní Jihočeského kraje. Víme dobře, že hranice diecéze se nekryjí s hranicemi státního uspořádání. Rovněž je nám známo, jak ten čas neúprosně utíká, takže se tyto řádky ke svému čtenáři dostávají s jistým opožděním. Což na historii ale nic nemění.

Čimelice

Historický přehled uvádí vznik plebanie roku 1356, tehdy s názvem Rakovice, později byla obec přifařena k Miroticům, roku 1629 povýšena na městečko a v roce 1738 došlo k obnovení farnosti. Matriky vedeny od r. 1695, farní kostel se zasvěcením **Nejsvětější Trojice** byl původně gotický, zákrstie z 2. pol. 15. st., přestavěn v 1. pol. 17. st., v poslední době získal novou střešní krytinu.

Dnes má obec necelých tisíc obyvatel, archeologické výzkumy jsou spojeny s rodákem Josefem Dastichem, který r. 1867 odkryl nejstarší předměty pocházející z doby 15–10 tis. let před n. l. První písemné zmínky po r. 1400. Kolem kostela se původně nacházel ohrazený hřbitov. Po r. 1720 vzniká

dvůr Bissingrov a zámek. V následné éře vratislavské 1800–20 se rozšiřuje kostel, přistavuje věž, přílehlý hřbitov se ruší a zakládá se nový (1815) s empírovou hřbitovní kaplí s vratislav-

skou hrobkou. Přistavuje se jižní křídlo zámku, nová budova fary, školy a panského špitálu. Po r. 1850 získávají panství orliční Schwarzenbergové, v roce 1909 postavena nová škola.

Farní kostel je veden jako kulturní památka severního Písecka. Stejně jako morový sloup se sousoším Nejsvětější Trojici před kostelem, se sochou sv. Bonaventury. Na nedalekém mostě jsou sochy sv. Vojtěcha, Norberta, Václava a Jana Nepomuckého. Při výjezdu z obce (na Mirovice) socha sv. Humprechta. Originál Schwarzenberské Madony je uschován v depozitáři. Mezi další významné osobnosti patří J. Perwoll (významný český slavista), J. Jelínek (malíř krajinář), F. Šindelář (malíř), z pozdější doby J. Muzika (letec působící v Anglii), J. Papoušek (scénárista, režisér) i nezapomenutelní sportovci Lída Polesná a Jarda Huleš.

Zalužany

Zdejší kostel **sv. Karla Boromejského**, biskupa, byste v katalogu nejspíše těžko hledali. Je totiž evidován jak expozitura spadající pod děkanství Mirovice (sv. Kliment), které je dnes spravováno z Březnice.

Osídlení zdejší lokality je datováno do období 10. st. před n. l., původní osada zde byla ještě ve 2. st., což dokládá nález stříbrného denáru císaře Hadriána. V době 8.–10. st. se zde usadil slovanský lid. První zmínka pochází z r. 1291 o darování Karlem II. dominikánskému řádu v Ostrově u Davle. Ve 13. st. patřilo panství pod královský hrad Kamýk nad Vltavou.

Foto: František Růžička

V roce 1623 panství koupili Štenberkové, ale nikdy zde nežili. Dalšími vlastníky byli Deymové a Kocové. V roce 1770 byla postavena pazderna, využívaná pro sušení a zpracování lnu a konopí.

Roky 1775–1805 období helversonovské, po r. 1775 je přistaveno druhé patro na zámekské budově. Po roce 1780 vzniká jako oddělená část - domkářské chalupy s názvem Sázky. Do roku 1885 obec reprezentoval rychtář.

V současné době zde žije přes 700 obyvatel. Samostatná samosprávná obec patřila od roku 1848 do okresu mirovického. Se spojenými obcemi Boješice a Touškov měla 1200 obyvatel. Ale dále procházela neustálými změnami podle toho, jak se měnilo vnitrostátní uspořádání (Příbram, Březnice, Mirovice, Tábor...).

Již v roce 1869 požádala obec o povýšení na městys. Žádost byla zamítnuta z důvodu, že nemá vlastní kostel. Z podnětu samotných občanů byl proto v letech 1872–74 vystavěn klasicistní kostel, v letech 1880–82 zřízen vlastní hřbitov. V katastru se též nachází hřbitov židovský, který je ale v neutěšeném stavu. Zprávy o objektu zámku pocházejí z 15. století, ale již před tím zde býval dřevěný zeman-ský dvorec. Po roce 1727 došlo k přestavbě na renezanční zámek. V letech 1804–1922 v držení Schwarzenbergů, v roce 1924 po první pozemkové reformě ve vlastnictví rodiny V. Biskupa. Od roku 1974 ve správě Okresního kulturního střediska Příbram, zřízeno Muzeum středního Povltaví. Po roce 1989 obnoveny vlastnické vztahy, v letech 1997–2005 pronajat rodině Carla Albrechta Waldsteina.

Další podrobnosti lze nalézt v trilogii „Mirovice na prahu století“.

František Růžička

Foto: František Růžička

Tříkrálová sbírka 2018 – Sušice a okolí

Již po sedmnácté se letos v termínu od 1.–14. ledna 2018 konala jako tradičně Tříkrálová sbírka v Sušici a okolí. Akci organizuje vždy Oblastní charita Sušice. Kromě skalních koledníků, kteří se už na akci těšili, přibyli letos i další koledníci z řad nižších ročníků základních škol.

Foto: OCH Sušice

Celkem se sbírky zúčastnilo 50 dospělých – vedoucích skupin a 90 koledníků a ani to žel nestačilo, abychom navštívili úplně všechny obce v regionu a domácnosti. Příští rok to jistě napravíme, protože Tříkrálová sbírka není jen o penězích, ale hlavně o navštívení lidí a domácností, do kterých koledníci přináší s radostí jim vlastní požehnání do nového roku. Všem ochotným koledníkům bychom chtěli ze srdce poděkovat za jejich účast a ochotu věnovat svůj čas ve prospěch akce, která je prospěšná druhým. Díky nim se podařilo Oblastní charitě Sušice vykoledovat celkem 420 445 korun a pro využití na služby obyvatelům našeho regionu se vrátí zpět 273 289 korun, tj. 65%. Jako každoročně čeká dobrovolníky za odměnu promítání v kině s veřejným poděkováním.

Letos bude příspěvek využit na spolufinancování poskytovaných sociálních služeb Oblastní charity Sušice (pečovatelská služba, poradna, odlehčovací služby, sociálně aktivizační služby a noclehárna) a na částečné pokrytí nákladů volnočasového dětského klubu Jonáš v Kašperských Horách. Jako každý rok i letošní sbírka pomůže mnohým matkám s dětmi a rodinám, které se ocitly v nouzi. Rádi bychom v letošním roce využili část sbírky na pořízení služebního vozidla pro pečovatelské, které jezdí za seniory poskytovat péči v domácnostech a vozí jim obědy do odlehlých částí Šumavy, abychom mohli rozšířit naše každodenní trasy a vyjít tak vstříc požadavkům seniorů v našem kraji. Zbývající prostředky budou využity na realizaci vzdělávacích programů pro děti, mládež i dospělé v novém centru PROSTOR. Fotky z akce najdete na Facebooku Oblastní charity Sušice.

Oblastní charita Sušice, redakčně upraveno

SDÍLENÍ JE ZNAKEM PŘÁTELSTVÍ

3

I S E G N A L I B R I

I Care je záložka, která tě bude provázet po celý měsíc a pomáhat ti žít Slovo života

BERNADETTE

BRAZÍLIE

3

SVEZENÍ
AUTEM

V mém městě jsou ještě stále velké rozdíly mezi bílými a černými.

Ježíš nám říká, že máme milovat všechny, protože jsme bratři. Proto když mě jedna dívka požádala, jestli bych ji mohla svézt do školy, odpověděla jsem ano a nemyslela na to, jakou barvu má její kůže.

Ostatní spolužáci mě ale začali pomlouvat a kdyby nás moji rodiče nemohli vozit do školy, musely bychom chodit celou cestu pěšky, protože by nás nikdo nesvezl.

Ona se cítila na okraji společnosti a trpěla tím. Ani pro mě nebylo jednoduché přijmout tuto překážku mezi námi.

Snažila jsem se milovat i ty, kteří nechápali můj způsob chování, a postupně jsem si všimla, že s každým z nich vzniká pravdivější přátelství a že se mnozí začali přibližovat i k té kamarádce.

Zakusila jsem, že každý z nás může začít malým skutkem lásky budovat krásnější a více sjednocený svět.

Na kterou stranu by ses postavil/a a proč?

SLOVO ŽIVOTA

„DEJ MI POZNAT SVOJE CESTY, HOSPODINE, UČ MĚ CHODIT PO SVÝCH STEZKÁCH.“ (Ž 25,4)

3

Z jednoho komentáře Chiary Lubichové – Přizpůsobeno: Centrum gen 3

JEDINEČNÁ LÁSKA

Když se Ježíš označil za „cestu“, chtěl říci, že máme kráčet, jako kráčel on.

Dá se říct, že cesta, kterou Ježíš prošel, má své jméno: LÁSKA [...] Láska, kterou Ježíš žil a kterou přinesl, je láska zvláštní a jedinečná.

Je to samotná láska, která plane v Bohu. [...] Ale koho milovat? Milovat Boha je zajisté naším prvním úkolem. A pak milovat každého bližního.

UDĚLÁM PRVNÍ KROK

Od rána do večera, každý vztah s druhými máme žít s touto láskou. **Doma, ve škole, na hřišti, na dovolené, v kostele, na ulici musíme využít různé příležitosti milovat druhé jako sebe samé, vidět v nich Ježíše, nikoho neopomíjet, dokonce milovat všechny jako první.**

STÁT SE BLIŽNÍM

Vstoupit co nehlouběji do duše bližního, skutečně chápat jeho problémy, jeho potřeby, jeho nesnáze i radosti, abychom s ním mohli sdílet všechno. [...]

Stát se určitým způsobem bližním. Jako Ježíš, Bůh, se stal z lásky člověkem, jako jsme my. Tak se náš bližní cítí pochopen a cítí úlevu, protože je tu někdo, kdo s ním nese jeho břímě, jeho trápení a sdílí i jeho malé radosti.

Žít tak, jak učí Ježíš

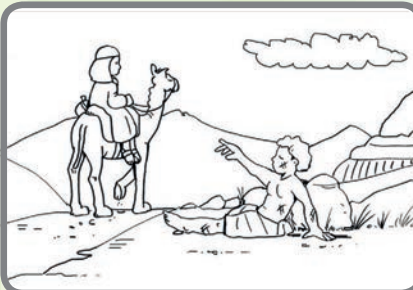
„Dej mi poznat svoje cesty, Hospodine, uč mě chodit po svých stezkách.“ (Ž 25,4)

Obrázky si vybarvi a přemýšlej, jak bys podle toho mohl/a „žít“ i ty?

Jeden učitel Zákona se jednou zeptal Ježíše: mám milovat bližního jako sebe, ale kdo je můj bližní? Ježíš odpověděl tímto podobenstvím:

Jeden člověk sestupoval z Jeruzaléma do Jericha a ocitl se mezi lupiči. Ti ho o všechno obrali, zbili, nechali napolo mrtvého a odešli.

Šel kolem nejprve jeden kněz, pak i levita, ale nezastavili se, aby mu pomohli.

Nakonec šel kolem Samaritán, byl to cizinec, zastavil se, ošetřil jeho rány olejem, dopravil ho do hostince, a tak ho zachránil. (srov. Lk 10,25-37)

Ježíš nás zve, abychom pomáhali: Zkušenost Luisy z města Duala v Kamerunu

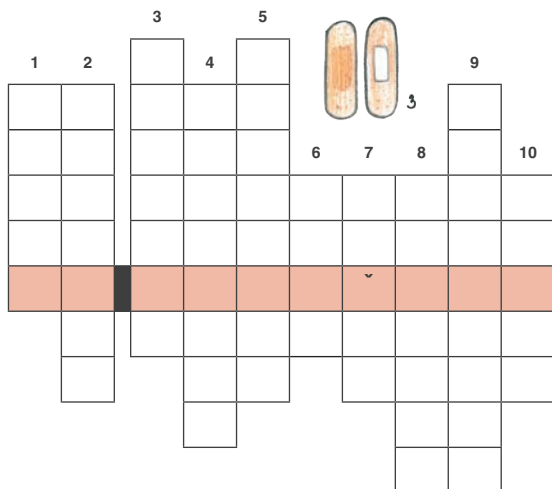
„Jednou jsme se s kamarádkou vracely ze školy a potkaly jsme jednu paní, která byla stará a postižená, a prosila nás o peníze. Já jsem nic neměla. Moje kamarádka měla 10 franků, ale nechtěla je dát té paní.“

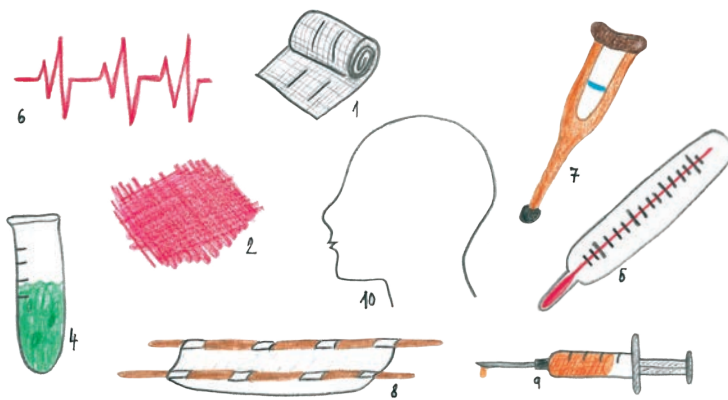
Protože jsem neměla peníze, modlila jsem se za tu paní k Ježíši. Za pár metrů jsem uviděla na zemi 100 franků.

Sebrala jsem je a běžela jsem zpátky, abych je dala té paní. Byla velmi ráda a já také.“

Z jakého území pocházel muž, který pomohl zraněnému . . . ? (viz tajenka)

VŠECHNY SPRÁVNÉ ODPOVĚDI BUDOU SLOSOVANÉ, PROTO NEZAPOMEŇTE PŘIPSAT CELOU ZPÁTEČNÍ ADRESU. Na výherce bude čekat odměna. TAJENKU ZASÍLEJTE NA katechetky@dicb.cz

VÝHERCI Z LEDNOVÉHO VYDÁNÍ ČASOPISU JSOU: Vít Rada, Vojtěch Mertl, Alex Porod. Blahopřejeme!

Biskupové a řeholníci slavili Eucharistii společně

Posledním cílem a hlavním smyslem služby kněží i řeholníků je Ježíš Kristus. Otec biskup Vlastimil Kročil to zdůraznil 2. února při tradičním setkání se zástupci řeholí u příležitosti Svátku Uvedení Páně do chrámu a Světového dne zasvěceného života.

Společné slavení s oběma českobudějovickými biskupy začalo v katedrále sv. Mikuláše mší svatou, po které následovala přednáška Doc. ThDr. Václava Ventury, Th.D. a neformální setkání. Otec biskup po závěrečné modlitbě krátce promluvil a poděkoval řeholníkům a řeholnicím za jejich službu v diecézi v často obtížných podmínkách. „*I přesto, že se způsob hospodaření diecéze po restitucích mění, nikdy nikdo z nás nemáme zapomínat, že posledním cílem a hlavním smyslem služby jak kněží, tak i řeholníků je samotný Ježíš Kristus. Ten, který byl včera, dnes, na věky*“, řekl ke shromážděným zástupcům řádů a kongregací.

Svátek **Uvedení Páně do chrámu**, připadající v liturgickém kalendáři na 2. února, je v katolické církvi slaven jako den poděkování za povolání k zasvěcenému životu. Tzv. **Světový den zasvěceného života** ustanovil v roce 1997 papež bl. Jan Pavel II., když spojil liturgický svátek, který připomíná Ježíšovo zasvěcení v chrámu, s připomínkou těch, kdo v církvi zasvěcují svůj život celoživotní službě Bohu i lidstvu. Při této příležitosti se u nás zasvěcené osoby tradičně setkávají se svými biskupy.

„Každoročně slavíme společně Eucharistii, abychom si uvědomili, že dary a povolání jsou rozmanitá, ale že je všechny uděluje jeden a tentýž Duch svatý“, uvedl otec biskup Pavel Posád, který se na tato setkání vždy velmi těší. „*Myslím, že je to zvláště důležité v naší českobudějovické diecézi, kde nás není mnoho, a proto je důležitá každá příležitost být s druhými. Chceme si tedy přát, aby i letošní Den řeholního života byl pro všechny novým objevením vlastního charismatu a abychom také poznali, že všichni jsme údy téhož jednoho Těla Kristova*“, dodal.

Miroslav Bína

PROJEKT Bezplatné právní poradenství

I v roce 2017 Poradna Eva při Diecézní charitě České Budějovice poskytovala kromě běžného sociálně právního a dluhového poradenství také bezplatné právní poradenství.

Tato forma podpory je určená zejména pro osoby a rodiny s dětmi, které se ocitly v nepříznivé sociální situaci a nemají dostatek finančních prostředků na úhradu právních služeb. Uživatelé služby odborné sociální poradenství a terénní programy se na právní poradnu, vedenou zkušeným právníkem, obraceli zejména s tématy, jako jsou svěřením dítěte do péče jednoho z rodičů, svěřením dítěte do pěstounské péče, dlužné výživné, určení otcovství, rozvod a vypořádání společného jmění manželů, spor s majitelem bytu, dědictví a dalšími. Klienti získali povědomí o svých právech a povinnostech v dané situaci a odbornou pomoc při sestavování listin jako jsou návrhy, žaloby, odvolání, odpor, apod. Projekt Bezplatné právní poradenství je od roku 2005 stálou součástí Poradny Eva. Na základě dobrých zkušeností jsme se rozhodli jej rozšířit a letos poprvé tuto službu v rámci Diecézní charity České Budějovice nabízela svým uživatelům i Poradna pro cizince a migranty. Projekt by nebylo možno realizovat bez výrazné finanční podpory statutárního města České Budějovice, za kterou tímto děkujeme!

Mgr. Šárka Bystrická,
vedoucí Poradny Eva

Inzerce

DIECÉZNÍ SETKÁNÍ MLÁDEŽE

23.- 24. března 2018 v Českých Budějovicích

„Neboj se, Maria, neboť jsi nalezla milost u Boha.“
(Lk 1,30)

Pátek Komunitní centrum na sídlišti Máj 18:00 - 8:00 možnost přespání Doprovází kapela Elalon a PM s sebou: spacák, karimatku, jídlo na večeři	Sobota selesianský kostel sv. Vojtěcha, Čtyři Dvory 9:00 - 16:00 Paralelní program pro středoškoláky a vysokoškoláky Doprovází kapela Elalon a PM Účast obou biskupů Host: Jiří Strach, otec Josef Prokeš
---	--

příspěvek 200 Kč
více informací: www.dcm.bcb.cz

Diecézní centrum mládeže
České Budějovice

DCM ČB
DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE
ČESKÉ BUDĚJOVICE

Českobudějovická diecéze se prezentovala na REGIONTOURu

Církevní památky, stálé expozice a možnosti individuálního i rodinného ubytování napříč diecézí. Nabídka Biskupství českobudějovického zajišťovala ve dnech 18.–21. ledna na brněnském výstavišti.

Mezinárodní veletrh průmyslu cestovního ruchu REGIONTOUR je největší národní prezentací cestovního ruchu a jeho potenciálu v regionech České republiky. Kromě českobudějovické diecéze se zde prezentují zástupci dalších pěti biskupství. V Brně jsme letos nabídli informace o vybraných církevních památkách a poutních místech na území diecéze, jejich popis, možnost návštěvy a otevírací dobu v průběhu turistické sezony. Novinkou byla nabídka turistických ubytovacích služeb v církevních objektech v rámci atraktivních lokalit diecéze. „Jedná se o jedinečnou příležitost, v rámci které představujeme lidem z oboru i široké veřejnosti to, co v naší diecézi souvisí s tématem turistického a poutního ruchu. Mezi jinými poutní areál Klokoty u Tábořa, pastorační a ubytovací centrum Žirovnice na Jindřichohradecku a mnohá další místa“, říká Štěpán Hadač, jeden z koordinátorů prezentace.

Českobudějovická diecéze však láká k návštěvě také expozicemi, např. tou ve Svatojánském muzeu v Nepomuku, které je věnované sv. Janu Nepomuckému. Nabízí zajímavou sbírkou uměleckých děl – a devocionálií z období 18.–20. století, které dokládají rozmanitost a bohatost svatojánského kultu. „Jednotlivé sakrální památky prezentujeme v širším kontextu České církevní provincie. Důležitým přínosem veletrhu je možnost setkání s našimi kolegy – odborníky a diskuse o podobných otázkách a problémech, které máme společné“, upozorňuje Jiří Vácha, vedoucí památkového oddělení biskupství, podle kterého mají zájem o církevní památky také cestovní kanceláře. Veletrh podle něj současně nabízí příležitost k setkání také se zástupci krajů, obcí či ostatních institucí, a předjednání společných projektů a iniciativ. „Na dnešním společném setkání jsme předběžně jednali o zápůjčce některých předmětů pro chystanou expozici Města Borovany. Podobné aktivity jsou vzájemně výhodné pro obě strany“, dodal Jiří Vácha.

Církev na veletrhu představila také klášterní turistiku, která díky ubytovacím službám umožňuje nahlédnout do života řeholníků. Další informace o nabídce najdou zájemci na webových stránkách cirkvinituristika.cz, které navštíví přes půl milionu návštěvníků ročně a kromě ubytování nabízejí přehled poutních míst i tras.

Za skončeným veletrhem jsme se krátce ohlédlí s Jiřím Váchou:

Jaký byl letošní záměr expozice církevní turistiky?

Ideou veletrhů je vzájemné setkávání se, které pomáhá nejen prezentovat odvedenou práci, ale také k získání podnětů od široké veřejnosti k dalšímu úsilí. Letošní ideou již naší třetí prezentace bylo představení diecéze v kontextu

ostatních. Proto byl připraven jednotný rozměrný prezentační prostor, kde každá z církevních institucí měla možnost prezentovat svoji nabídku.

Objevují se tedy nové možnosti v prezentaci tohoto dědictví?

Pomyslný přesah sakrálního prostoru do současné turistiky má mnoho podob, které je třeba prezentovat nejen odborné veřejnosti. Historická podstata doplněná o neodolatelná umělecká díla hovoří k dnešnímu cestovateli o podstatě kulturních kořenů a víře předků. Máme nové možnosti komentovaných prohlídek, muzea doplněná o sakrální expozice vznikající za asistence mého oddělení.

Na co můžete zvláště upozornit?

Kromě zmíněného Svatojánského muzea v Nepomuku, věnovaného světcovi sv. Janu Nepomuckému, se Církev společností otevírá i ve smyslu nabídky ubytovacích zařízení, jejichž primárním účelem není pouze zisk, ale i pomoc např. mladým rodinám a farním společenstvím navštívit turisticky zajímavé oblasti anebo podpořit návštěvu míst, která prozatím nebyla objevena. Na veletrhu jsme např. prezentovali ubytování poskytované farním úřadem v Dobré vodě u Hartmanic, nebo v lokalitách Kvilda, Štěkeň, tábořské Klokoty, Zálší, Železná ruda a Žirovnice.

Miroslav Bína

Personalia

A. Ustanovení:

R. D. ThLic. Jaroslav Zygmunt byl od **1. 2. 2018** jmenován **vikariátním sekretářem vikariátu Pelhřimov**. Všechna dosavadní ustanovení zůstávají v platnosti. Č. j.: 264/2018.

B. Životní jubilea:

P. Josef Pius Peterka, OPraem.

oslaví **4. 3. 2018** své devadesáté narozeniny.

K tomuto životnímu jubileu upřímně blahopřejeme.

C. Výročí kněžského svěcení:

R. D. Prof. ThLic. PaedDr. Martin Weis, Th.D.

oslaví **16. 3. 2018** třicáté výročí kněžského svěcení.

K výročí kněžského svěcení upřímně blahopřejeme.

Světové setkání rodin s papežem 2018, velká příležitost pro všechny

Papež František zve rodiny celého světa na setkání do Irska, které proběhne v Dublinu od 21.–26. srpna 2018. První část setkání od středy 22. do pátku 24. srpna tvoří teologicko-pastorační kongres, poté následuje v sobotu v podvečer setkání pro rodiny pojeté jako slavnostní koncert a setkání vyvrcholí pontifikální mší svatou v neděli dopoledne.

Papež František si zvolil jako téma první synody svého pontifikátu právě rodinu. Tisková konference Svatého stolce ve Vatikánu představila IX. Světové setkání rodin 2018 v irském Dublinu už v květnu minulého roku. Jak na ní ve svém vystoupení zdůraznil předseda Papežské rady pro rodinu, arcibiskup Vincenzo Paglia, základním dokumentem v přípravě na setkání je apoštolská exhortace papeže Františka *Amoris laetitia*: „Titul Světového setkání zní: Rodina jako radostná zvěst a radost pro svět. Vyzývá nás k volbě rodiny jako odpovědi na lásku, která vychází z každého muže a ženy. (...) Rodiny, a zejména křesťanské rodiny, jsou dobrou zprávou – evangeliem – pro církev i svět. Právě ony totiž doslova podporují život církve, i život světa.“

Světovému setkání rodin s papežem v Dublinu mají předcházet setkání ve farnostech. Papež František nabízí šest katechezí, které vycházejí z jeho apoštolské exhortace *Amoris laetitia*, „Radost z lásky“. František v ní vyjadřuje naději, že rodiny a všichni, kteří je mají podporovat, budou tento dokument pečlivě a trpělivě studovat. Předkládaný program Světového setkání rodin má název „Amoris: Mluvme o rodině! Budme rodinou!“ a představuje iniciativu, která má toto studium podpořit a nabídnout pro ně podklady. Téma farních setkání jsou: Realita dnešního rodinného života, Křesťanská vize rodiny, Boží sen o lásce, Manželská láska rostoucí ke zralosti, Z Božího milosrdenství není nikdo vyloučen, Evangelium naděje pro naše rodiny.

Katecheze pro farní setkání najdete na www.rodinnyzivot.cz. Jejich součástí jsou anglická videa s českými titulky

na www.youtube.com. Další podrobné informace najdete na stránkách Národního centra pro rodinu www.rodiny.cz.

Světové setkání rodin s papežem je velkou příležitostí, le-tos zvláště, protože se koná na místě, které není z České republiky tak nedosažitelné. Pro zájemce, kteří se rozhodnou zúčastnit, pořádá Cestovní kancelář Miklas Tour ve dnech 21.–26. srpna 2018 zájezd na Světové setkání rodin s papežem v Dublinu. Další informace na miklastour@miklastour.cz. Přihláška je k nalezení na www.miklastour.cz; tel.: 736 631 736, 582 336 490.

Setkání rodin s papežem je příležitostí jak se spojit s jednotlivými rodinami ve vlastní farnosti a zároveň být ve spojení s rodinami po celém světě při modlitbách i katechezích. Ať je tedy i každá farnost v naší diecézi obohacena díky rozhovorům o postavení, významu a roli rodiny v církvi a společnosti. Jednoduše a prostě „Mluvme o rodině! Budme rodinou!“

Alena Poláčková

Nemocniční kaplan v Táboře

Od září působím v tábořské nemocnici. Navštěvuji pacienty po celé nemocnici, ale ne všechny, protože nemocnice Tábor má 460 lůžek. Hovořím s lidmi, kteří jsou třeba smutnější, osamělí nebo se těžce vyrovnávají s nepříjemnou diagnózou. Vyskytují se hodně na Oddělení následné péče, kde chodím takřka pokoj od pokoje, ale nemocné navštěvuji i na ostatních odděleních. Někdy mne za pacientem pošlou sestřičky, jindy známí nebo jiní pacienti. Nebojte se mne upozornit, že „paní se kterou sedávám v kostele, je zrovna ve špitále“.

Řeč o víře nezačínám. Každému se představím, zeptám se, jak se mají, odkud jsou... Když slyší, že jsem kaplan, často začnou o víře sami. Když je někdo věřící, ptám se, jestli se chce společně pomodlit, přinést svaté přijímání, zavolat kněze... Častěji chtějí požehnání – křížek na čelo. Ale s většinou lidí hovořím „civilně“ o jejich starostech a radostech, o rodině, nemoci. Občas mluvím s příbuznými pacienta, snažím se je povzbudit. Vyslechnu také mnohé starosti pracovníků v nemocnici.

Hodně lidí se mne ptá, jestli sloužím v nemocnici mše. Nikoli, protože jsem jáhen. Mše slouží každou středu večer oběť kněží z Klokot, většinou otec Mariusz. Mám sice kancelář v 6. patře budovy C, pracovna č. 600, ale moc mne tam ne-najdete, protože chodím navštěvovat pacienty po celé nemocnici. Nejlepší je zavolat mi na mobil: 737 266 125.

Mgr. Václav Mikula

DCR připravuje a zve....

Kurzy přípravy na manželství v r. 2018

DCR pořádá setkání kurzů přípravy manželství (civilní i církevní) s 6 setkáními, v kterých se zaměřuje na následující témata: biblické pojetí manželství, komunikace, konflikty a jejich řešení, sexualita a rodičovství, duchovní rozměr manželství, manželský slib). Koná se v **kanceláři DCR v Kanovnické ul. 12 v Českých Budějovicích**. Pokud máte zájem, kontaktujte prosím t. č. 731 402 981.

Dopolední **seminář na téma komunikace „Dialog je nástrojem porozumění“ v sobotu 10. 3. do 9h do 13h v Panském domě v Rožmitále pod Třemšínem** ve spolupráci s tamější římskokatolickou farností. Dozvíte se o nejen o pravidlech dobré komunikace, ale vyzkoušíte si i nový způsob komunikace v páru. Seminář je určen nejen pro manžele, ale i pro rodiče a starší děti, je nutné se na něj přihlásit na webových stránkách. **Vedou Alena Pikhartová, PhD. a PhDr. Alena Poláčková.**

Víkendové setkání pro manžele 50+ „Jak naplnit prázdné hnízdo“ – pro rodiče, kterým odešly nebo odcházejí děti z domova v termínu **6.–8. 4. 2018 v penzionu Panský dům v Rožmitále pod Třemšínem**, budou provázet manželé PhDr. Alena Poláčková a jáhen ing. Pavel Poláček. Přihlásit se můžete na e-mailu info@panskydumrozmital.cz nebo na telefonu 734 435 295, kde Vám také rádi zodpoví jakékoliv dotazy.

Ve spolupráci s Modrou pomněnkou, z.s., vznikla **svěpomocná skupina „Nejste sami“** jako odpověď na potřeby rodičů po ztrátě dítěte. Jejich setkání se bude konat vždy **poslední středu v měsíci v přízemním sále Děkanství u sv. Mikuláše v 17:30**. Nabídněte prosím těm, kterých se akce týká, na našich webových stránkách najdete pozvánku k tisku. www.info@modrapomnenka.cz

Týdenní duchovně relaxační pobyt rodin v poutním domě v Králíkách v termínu 1.–7. 7. 2018. Přesnější informace včetně přihlášky najdete na našich webových stránkách. V případě dotazů a nejasností, volejte na 380 420 342, 731 402 981

Další informace o akcích a přihlášky na seminář a duchovně relaxační pobyt najdete postupně na www.dcr.bcb.cz

Inzerce

Postní duchovní obnova na Klokotech

sobota 17. března 2018
P. Günther Ecklbauer OMI,

Misionář milosrdenství

„Půst dnes?“

14.30 promluva v Emauzích

16-17 svátost smíření (Emauzy a kostel)

16.30 růženec v kostele

17.00 mše svatá (po mši svaté posezení v Emauzích)

ŘKF Tábor-Klokoty, Staroklوكotská 1, 39003 Tábor
tel. 381 232 584
www.klokoty.cz, e-mail: klokotyomi@volny.cz
www.oblati.cz

Mše sv. denně v 17 h
v neděli v 10 h
Zpověď: po-so 16.30-17 h
pátek 17.30-20 h

Zveme vás...

- **1. 3.** bylo na www.entercamp.cz spuštěno přihlašování na **ENTERjunior** (DCŽM Ktiš 22. 7.–28. 7. 2018) určený věkové kategorii 13-15 let a **ENTERcamp** (DCŽM Ktiš 30. 7.–5. 8. 2018) pro mládež ve věku 16–23 let. Programy jsou určeny těm, kdo hledají zakotvení a rozvoj ve víře.
- **10.; 17.; 24. 3.** 4:45–8:00 kostel sv. Václava – Sušice – **Půst chlapů s tématem „identita muže“**. Postní doba je zvláštní výzvou k revizi a proměně života. Přijměte pozvání na mši svatou s ranními chválami a společenstvím.
- **17. 3.** 9:00–18:00 Emauzy – Klokoty – **Misijní klubko na téma: „Misie na Srí Lance“**; pro: děti i rodiče. S sebou: přezůvky, 50 Kč na oběd a dobrou náladu. Připomene si, co to jsou misie, postavíme si most, zazpíváme písničku atd. Také se můžete těšit na vyprávění o Srí lance, film nebo křížovou cestu.
- **17. 3.** 9:00–18:00 Emauzy – Klokoty – **Misie srdce – postní duchovní obnova**: Duchovní slovo – misie na Srí Lance – modlitba s Matkou Terezou – pohyb a modlitba tancem – venkovní křížová cesta – mše sv. v 17:00. Přihlášky pošlete na missio.cb@gmail.com do 10. 3. 2018.
- **3.–4. 4.** 9:00–16:00 Církevní základní škola Orbis-Pictus, Budějovická 825, Tábor – **ZÁPIS DO 1. TŘÍDY** pro školní rok 2018/19. Jsme malá škola rodinného typu, vychováváme v duchu křesťanských hodnot, najdete u nás laskavé a vstřícné prostředí. Přihlášku z webu www.orbiska.cz odevzdejte ve škole do 28. 3. 2018. Předem domluvte hodinu zápisu na tel. číslo 381 251 864, nebo e-mailové adrese: orbis-pictus@orbiska.cz. K zápisu přineste občanský průkaz a rodný list dítěte.
- **7. 4.** 10:30–16:00 Praha – **Národní pochod pro život a rodinu** – Záleží nám na rodině, manželství a respektu k životům těch nejmenších z nás. 10:30 Katedrála sv. Víta – pontifikální mše svatá; 12:00 Klárov – oběd a kulturní program; 14:00 Pochod centrem Prahy na Václavské náměstí; 16:00 Požehnání rodinám a zakončení
- **19.–22. 4. Studentský Velehrad 2018** – Vysokoškolské katolické hnutí ČR zve všechny studenty vysokých škol a mladé pracující. Čtrnáctý ročník bude zaměřen na otázku odpovědnosti a důležitosti jejího přijetí v životě každého člověka. Přihlašování za zvýhodněnou cenu na www.studentskyvelehrad.cz

Biskup Vlastimil Kročil v katedrále sv. Mikuláše

- 25. 3.** 9:00 Květná neděle
- 29. 3.** 9:30 – Zelený čtvrtek – Mše při svěcení olejů
17:00 – Zelený čtvrtek – Mše na památku Večeře Páně
- 30. 3.** 17:00 – Velký pátek – Památka umučení Páně
- 31. 3.** 20:00 – Slavnost Zmrtvýchvstání Páně – Velikonoční vigilie
- 1. 4.** 9:00 – Slavnost Zmrtvýchvstání Páně – V den slavnosti

Z diáře biskupa Pavla Posáda

- 19. 3.** 17:00 Mše svatá; kaple sv. Josefa, ulice Na Sadech Č. Budějovice.
- 23.–24. 3.** Diecézní setkání mládeže, Č. B.
- 29. 3.–1. 4.** farnosti spravované z Jindřichova Hradce, změna vyhrazena

Foto: Iva Horáková / Člověk a víra

Práce z lásky

Svět se mění, populace stárne, ztrácíme životní jistoty... to všechno slýcháme z médií doprovázené komentáři a statistikami vysvětlujícími, jak se zmíněné jevy projevují celospolečensky. Ale jak v rodině? Velmi často hutně obloženým sendvičem.

„Jsem v podstatě stále ve stresu. Snažím se zvládnout všechno, ale nám pocit, že to dělám jen nedokonale, pořád někoho z mých milých zanedbávám,“ stýská si jednačtyřicetiletá Markéta, typická představitelka tzv. sendvičové generace, společenského jevu, kdy rodiče nezaopatřených dětí zároveň pravidelně pečují o své stárnoucí rodiče. Jen pro představu: dotýká se to 47 % lidí ve věku mezi 37–55 rokem, kteří mají rodiče starší 65 let, potřebující pravidelnou péči, a zároveň děti ve věku do patnácti let. Uprostřed stojící pár je z jedné strany „obložen“ dětmi, z druhé rodiči, a společně pak tvoří právě onen sendvič. V generacích minulých rozhodně nebyl tak častý, jelikož věk prvorodiček byl mnohem nižší. Dnes přesáhl třicet let (jen pro zajímavost – v roce 1990 to bylo 22 let). Je tedy jasné, že kolem čtyřicítky máme ještě velmi malé děti. A až ty budou mít první potomky, bude nám kolem sedmdesáti. Podle předpokladů by v roce 2025 na stovku žen v produktivním věku mohlo připadat 55 lidí starších osmdesáti let.

V rámci „labour of love“, tedy česky „práce z lásky“, jak bývá tento fenomén v zahraničí také označován, se ve většině případů jedná o pravidelnou péči, představující úklid, vaření, nákup, ovšem senior či seniorka jsou schopni o sebe pečovat sami, ve svém domově, kde chtějí žít a vést svůj život, i když s dopomocí. To je právě příklad Markétiny rodiny: *„Moc ráda k mamince chodím, všechno ráda obstarávám, ale někdy to opravdu nestíhám, protože máme tři nezletilé děti. Nejmladší jde do první třídy, od září přibudou další domácí úkoly. Můj každodenní pocit je: nestíhám, selhávám,“* přiznává.

Srdce velí jasně, ale realita může být jiná. Střední generace, která vyplňuje vnitřek sendviče, bývá obvykle rovněž závislá

na dvou příjmech do rodiny, což v současné době podporuje počet uzavřených hypoték na bydlení. A pro centrální pár vyvstává velmi těžká otázka, jak se zachovat, jak celou sendvičovou situaci zvládnout. *„Před šesti lety onemocněl můj otec, matku již nemám, a potřeboval péči. Manželka končila rodičovskou dovolenou, tak se alespoň měsíc mohla starat, ale pak byla nucena nastoupit do práce, jinak by jí již nedrželi místo,“* vzpomíná padesátiletý Petr, *„vzal jsem si tedy v práci dovolenou do té doby, než se otec uzdravil. Před rokem se situace opakovala. V práci nám odmítli vyjít vstříc dlouhodobým neplaceným volnem, a protože jsme se chtěli o otce starat doma, musela manželka nakonec opravdu z práce odejít, což zásadně změnilo naši ekonomickou situaci, vzhledem k tomu, že platíme hypotéku na bydlení. Úspory docházejí a my řešíme, jak dál, protože dědu chceme mít doma, to však vyžaduje celodenní péči. Také potřebujeme udržet bydlení pro nás a naše děti, navíc první syn půjde brzy na vysokou a my bychom jej samozřejmě chtěli podporovat.“*

Jak je patrné, tento mezigenerační dialog v rodině představuje kromě jiného vlastně otázkou sladění péče a práce, což problém přenáší na úroveň, na níž by spolu měli spolupracovat stát, rodina i zaměstnavatelé. A nejedná se pouze o adekvátně nastavenou výši státem přiznaného příspěvku na péči. Velmi efektivním nástrojem, který mají v rukou zaměstnavatelé, je například pružná pracovní doba, nebo sdílené pracovní místo, zkrácený pracovní úvazek, či možnost pracovat z domova. Záleží pouze na jejich vůli, pokud to jde, podat zaměstnanci pomocnou ruku.

Martina Hrušková

Biskupství plánuje opravy významných památek

Významné jihočeské kostely a poutní areály se dočkají v nejbližších letech zásadních obnov. Poté se více otevrou věřícím i turistům.

Bývalý českobudějovický Dominikánský klášter, římovský poutní areál s křížovou cestou, kostel svatého Prokopa ve Strakonici, kostel P. M. Královny a sv. Jiljí v Třeboni, kostel Nanebevzetí P. M. s kaplí sv. Jana Nepomuckého v Kájově a další sakrální stavby čekají rozsáhlé opravy také díky podpoře z evropských fondů.

„Například klášter na českobudějovickém Piaristickém náměstí se snažíme opravovat už 20 let a stále ještě nemáme hotové ani všechny střechy. Pokud bychom nezískali podporu formou dotace, rozhodně by nebylo možné nad podobnými rekonstrukcemi ani přemýšlet. Provedly by se možná sanační práce či nejnutnější opravy“, říká František Mrosko, vedoucí stavebního oddělení Biskupství.

Ještě v letošním roce by se mohlo začít s postupnou revitalizací objektů a zařazení do nabídky církevní turistiky v českobudějovické diecézi. Objekty jsou ve vlastnictví farností, biskupství či v pronájmu a jistý je zatím pouze příslib dotace na opravu či rekonstrukci. Výše poskytnuté dotace u každého projektu se bude odvíjet od průběhu a ukončení jeho realizace. Z Integrovaného regionálního operačního programu by na opravu osmi památek v diecézi mohlo plynout až 400 milionů korun. Dotčené objekty tak bude čekat oprava fasád i interiérů, úpravy venkovních ploch, restaurování nástěnných maleb, soch, oltářů a dalšího mobiliáře.

Mezi podmínky poskytnutí dotace je zvýšení přístupnosti objektů veřejnosti, včetně uměleckých skvostů, které doposud návštěvníci nemohli spatřit. *„Ideálním příkladem je kostel sv. Jana Křtitele v Paštíkách na Blatensku. Aktuálně je nepřístupný, z fasády padají kusy omítky, a tak je obehnaný páskou, aby pro kolemjdoucí nepředstavoval nebezpečí. Uvnitř se nachází unikátní nástěnné malby. Po obnově bude zpřístupněn veřejnosti“,* dodává František Mrosko.

Také administrace projektů spojených s příjmem dotace bude náročná. *„Chtěli bychom všechny práce zahájit letos. Podklady pro výběrová řízení ale musíme posílat ke schválení. V případě obnovy kostela v Paštíkách jsme to udělali už v srpnu a zatím neznáme stanovisko komise. Přitom podmín-*

Foto: Karolína Bártů

kou dotace také je, aby se vše stíhalo v termínu“, upozorňuje Tomáš Smolek, který se zabývá administrací projektových žádostí.

Pětiprocentní finanční podíl samotných farností na financování oprav představuje při takto vysokých částkách i milióny korun. *„Věříme, že stejně jako se to stalo v Prachaticích, se zachovají i v dalších městech a obcích a s financováním nám pomohou. Pomoci mohou i sbírky a jednotliví dárci. Hlavní je, že se nám podaří získat tak velké dotace“,* uvádí František Mrosko.

Památky, které se dočkají rekonstrukce:

- **Kájov:** I. etapa – obnova kostela Nanebevzetí Panny Marie s kaplí sv. Jana Nepomuckého
- **Kájov:** II. etapa – revitalizace a zpřístupnění západního křídla fary a zahrady
- **České Budějovice:** Obnova bývalého Dominikánského kláštera a kostela Obětování Panny Marie
- **Paštiky:** Obnova kostela sv. Jana Křtitele
- **Prachatic:** Revitalizace kostela sv. Jakuba Většího
- **Albrechtice:** Revitalizace kostela sv. Petra a Pavla
- **Strakonice:** Revitalizace kostela sv. Prokopa
- **Třeboň:** Obnova části areálu kláštera a kostela Panny Marie Královny a sv. Jiljí
- **Římov:** Obnova poutního areálu

Miroslav Bína

VÝTĚŽEK SBÍRKY z Misijní neděle 2017 v naší diecézi činí 950 tisíc korun

Téměř 950 tisíc korun, které jste věnovali do sbírky vyhlášené v rámci Misijní neděle 2017, bude i letos použito na rozvojové projekty.

Ze sbírky 2016 jste v uplynulém roce 2017 podpořili 37 projektů v rámci Díla šíření víry v Ugandě, Zambii, Bangladéši, na Srí Lance a v Paraguayi. Financovali jste 69 projektů, které pomohly téměř 146 tisícům chudých dětí v Ugandě, Zambii, Keni, Tanzanii, Malawi, Guyaně, Paraguayi, Bangladéši, na Srí Lance, Filipínách, v Myanmaru, Sýrii a Papui Nové Guineji. Vaše pomoc putovala také k více než tisícovce seminaristů v Keni, Ugandě, Zambii a Tanzanii. Nicolas Winton, zachránce 669 židovských dětí, říká, že je rozdíl mezi pasivním dobrem a aktivním dobrem. To druhé, znamená věnovat čas a energii tomu, aby člověk zmírnil bolest a utrpení. Vyžaduje to, aby člověk šel, vyhledal ty, jenž trpí a jsou v ohrožení. Nejen k tomuto Vám vyprošuji Boží požehnání a těším se na další misijní spolupráci. Děkuje Hana Koukalová, diecézní ředitelka Papežských misijních děl.

*Hana Koukalová,
titulek redakce*

Mají katolíci někde POCHODOVAT?

Jedním z argumentů proti účasti na Národním pochodu pro život a rodinu je srovnávání s akcemi podobného druhu. Slýchávám, že přeci pochodují taxikáři, ekologové, gayové, studenti při Majálesu... proč tedy my?

Můžu si myslet o různých pochodech cokoliv, ale jedno jim upřít nemohu. Když už někdo takto vyrazí, asi mu na něčem záleží. Má potřebu, a nehodnotím teď nakolik rozumnou, jasně dát najevo, co je pro něj důležité. A chce pozvat druhé, aby se k němu přidali. Jsou pro nás skutečně důležité otázky rodiny a ochrany života? Přinejmenším tak důležité, jako pro účastníky jiných pochodů jejich témata? Chceme také oslovit, podnítit, povzbudit druhé? Nejenom kolemjdoucí, ale další tisíce skrze zpravodajství různých médií? Chceme narušit stále omílaná klišé a ukázat, že existují normální rodiny, že za právo narodit se nebojují jen „zpátečnickí kněží“, ale obyčejní lidé? To všechno ten náš pochod umožňuje. A přitom ještě něco navíc. Začínáme, jdeme i končíme s Pánem Ježíšem Kristem. A nemyslím teď pouze mši svatou na začátku pochodu, modlitby během celého dne a závěrečné požehnání otců biskupů na Václavském náměstí. Myslím také na každodenní modlitbu a oběti mnohých z vás, zvláště pak těch tří tisíc, kteří jste se přidali k naší modlitební iniciativě Modliteb za nejmenší. Denně se modlíme za obnovení kultury života v naší zemi a třikrát za rok se pak můžeme setkat osobně. Jedním z těchto slavnostních chvil je i dubnový pochod v Praze. Zvu tedy vás i vaše blízké jak na samotný Národní pochod pro život a rodinu, tak ke každodenní modlitbě. Vždyť bez ní by ten náš pochod byl skutečně jen jednou z mnoha demonstrací a dalším zpestřením pro fotky chtivé turisty. (Pozn. redakce: Další Národní pochod pro život a rodinu se uskuteční 7. dubna v Praze; informace na <https://pochodprozivot.cz/>)

*Jiří Korda, farář a národní koordinátor
Modliteb za nejmenší*

Setkání s Písmem Svatým

Jednotlivé neděle doby postní mají svá čtení věnovaná konkrétním tématům. My se dnes soustředíme jen na jedno postní starozákonné čtení, na to, které zazní o 4. neděli postní a které pochází z 2. knihy Kronik.

Knihy Kronik patří k těm méně čteným a méně známým; jedná se o historio-
grafické knihy popisující dějiny izraelského národa, počínaje Adamem a konče výzvou k návratu z babylonského zajetí (pokrývají tak vlastně události, o nichž hovoří celých 12 dalších starozákonních knih!). Obvykle známe události tak, jak nám o nich vypráví jiné starozákonné knihy, zvláště Jozue, Soudců, knihy Samuelovy či Královské. Knihy Kronik podávají tyto události trochu odlišně: kladou důraz na některé jiné věci, něco vynechávají, jinde poskytují informace navíc.

Dnešní úryvek pochází ze samého konce 2. knihy Kronik a shrnuje jakoby celou teologii izraelských dějin.

Nejprve popisuje hříchy izraelského národa a jejich důsledky. Jejich hřích spočíval v neoddělení se od národů, v napodobování okolních národů. Spočíval tedy v tom, že Izraelci, ač měli za úkol být svatým Božím lidem, chovali se stejně jako ostatní národy. Nechtěli být odlišní, nechtěli se vymykat. Tím se zásadně zpronevěřili svému poslání. Místo, aby byli ostatním národům vzorem a zprostředkovatelem požehnání, jak to Bůh slíbil, když poprvé oslovil Abrahama (Gen 12,1–3), přizpůsobili se jim.

Následná zmínka o prorocích je velmi důležitá, protože je na jedné straně projevem Božího slitování a trpělivosti, na druhé straně důkazem lidské zatvrzelosti. Bůh se nechtěl s touto situací smířit, a nechtěl ani Izrael zničit. Jako dobrý rodič či milující manžel varuje, upozorňuje na problémy a snaží se přimět druhou stranu k nápravě. Proroci v tomto byli jeho nástrojem. Izrael však tuto druhou šanci nevyužil, naopak Boží proroky neposlouchal, tupil je, pohrdal jimi. Připomíná nám to, že lidský hřích nemusí mít poslední slovo, protože Bůh vždy dává možnost k obrácení. Bůh netrestá, dokud opravdu nemusí, dokud jej k tomu nedonutíme. Ovšem Izraelci Bohu jinou šanci nedali. Největší problém není v tom, že hřešíme; kritický problém vzniká, když svých hříchů nelitujeme a odmítáme se obrátit. Jako bychom tu slyšeli onu Ježíšovu větu o neodpustitelném hříchu proti Duchu svatému: Když člověk zatvrzele setrvává ve svém hříchu, nedává Bohu šanci s tím cokoli udělat. Jen člověk je pánem svého osudu; člověku, který opakovaně a zatvrzele odmítá poslouchat Boha, nemůže pomoci nic.

Hrobka Kýra II.

Důsledek byl nutný: ostatní národy je dobyly a pohltily. Vše, co symbolizovalo jejich nenaplněnou svatost, bylo zničeno: chrám, kultovní předměty, ale také město Jeruzalém. Z Izraelců, které Bůh kdysi vyvedl z egyptského otroctví a dal jim svobodu, se opět stali otroci, tentokrát babylonského krále Nabuchodonosora. Za zmínku stojí také připomínka Jeremjášových slov: Jelikož jedním z provinění Izraelců bylo nerespektování sedmého roku odpočinku, kdy se neměla osívat pole, aby si země odpočinula, dostala teď země čas se zregenerovat. Mohla si konečně vybrat svůj dluh let odpočinku. Nikdo ji po dlouhé roky neměl obdělávat. Zničení Izraele je projevem Boží spravedlnosti, která dává okradenému to, co mu náleží, byť je to „jen země“, je pro-

jevem lásky a respektu k oběti zločinu.

Celkový obraz je velmi tristní, ale není konečný. Bůh ukazoval Izraeli svou vlídnou a trpělivou tvář, dával mu opakovaně příležitost se navrátit na dobrou cestu. Teprve až už nebylo zbylí, zjednal Bůh zemi a s ní všem utlačovaným spravedlnost vydáním Izraele napospas jeho nepřítelům. Nicméně ani nyní jej neopustil, ale dává mu novou šanci. Ani lidský hřích ve svém nejzazším důsledku není posledním slovem. S příchodem nového, perského krále Kýra dává možnost nového začátku: Kýros, kterého Izajáš označuje za Božího pomazaného, za Mesiáše, je Božím nástrojem, který otevírá možnost návratu do Boží země, možnost obnovy Jeruzaléma a chrámu, tedy obnovy vztahu s Bohem. Tato nabídka není nijak podmíněna lítostí Izraele, není nijak zasloužená. Kýros jen přišel a toto vyhlásil. Stačí vstát a vydat se na cestu.

Ano, i nyní zůstává možnost zůstat v nové zemi, nikam se nevydat a ztratit se mezi národy, být nadále otrokem. Ale Boží ruka se nabízí všem, kteří chtějí uposlechnout této výzvy. Je to Ježíšova výzva k obrácení, s níž začíná své veřejné působení. Stačí – slovy dnešního evangelia – vstát a jít za Ježíšem, stačí uvěřit ve světlo. Ano, vyžaduje to pouť, vyžaduje to opustit vše, co jsme si v cizí zemi vybudovali, ale je to nová, nezasloužená šance, kterou nám Bůh dává. Ústy Kýra ji dal Izraelitům, ústy Ježíšovými ji dává nám.

ThLic. Adam Mackerle, Th.D., TF JU

KARMELITÁNSKÉ NAKLADATELSTVÍ

Na Sadech 19, 370 01 České Budějovice
www.kna.cz, www.ikarmel.cz

Jack Frost

Zakusit Otcovo objetí

Autor popisuje své setkání s Bohem i to, jak radikálně proměnilo jeho manželství, rodinu i duchovní službu. Současně odhaluje problémy, které mohou bránit prožívat vztah s Bohem jako milující Otcem.

brož., 244 s., 349 Kč

Anselm Grün

Otče, odpusť jim

Sedm Ježíšových slov na kříži

Právem křesťané po staletí rozjímají o posledních Ježíšových slovech na kříži, vždyť se nás hluboce dotýkají. Anselm Grün nám zde nabízí vynikající pomůcku k postní duchovní obnově...

brož., 112 s., 199 Kč

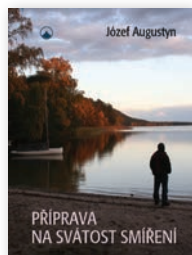

Józef Augustyn

Příprava na svátost smíření (2. vydání)

Autor nám vysvětluje, co je svátost smíření a jak se na ni připravit, abychom ji prožili dobře. Setkávání s odpouštějící a uzdravující Boží láskou se nám pak stane zdrojem pokoje a radosti.

brož., 64 s., 69 Kč

Faustyna Kowalská

Deníček (dotisk 2. vydání)

Boží milosrdenství v mé duši

Bůh si vyvolil sestru Faustynu, aby jejím prostřednictvím předal světu poselství o Božím Milosrdenství. Kniha Deníček odkrývá hloubku jejího duchovního života.

váz., 680 s., 449 Kč

Marián Kuffa

Promluvy (dotisk)

Nahrávka promluv oblíbeného slovenského kněze byla pořízena při Třech dnech spirituality v Brně roku 2016 ve spolupráci s Radiem Proglas.

CD MP3, 129 Kč

Lizzie Ribbonsová,

Paola Bertoliniová Grudinová

Bible ke křtu (dotisk)

Bible ke křtu spojuje vjedno biblické příběhy, první modlitby, rodinný rodokmen i pokroky, které dítě udělá na začátku svého života. Může se stát cennou památkou na křest.

váz., 144 s., 229 Kč

Úspěch NZDM Dédéčko v Dolním Dvořišti ve fotosoutěži MŮJ SVĚT

Děti z NZDM Dédéčko v Dolním Dvořišti pod vedením Venduly Kovacsovové se zúčastnily soutěže MŮJ SVĚT. Přestože se jejich fotografie nedostaly mezi tři nejlepší z každé kategorie, zaujaly odbornou komisi v čele s prof. Štreitem natolik, že je vybrala mezi 30 nejlepších letošního ročníku a stanou se tak součástí výstavy, která bude mít slavnostní vernisáž 22. února 2018 ve Slezském muzeu v Opavě a po opavské dvoutýdenní premiéře bude putovat po městech ČR po zbytek letošního roku. Tyto fotografie budou také zveřejněny na webu Charity Opava. Toto není první úspěch Charity Kaplice v soutěži MŮJ SVĚT. V předchozích letech se jí zúčastnili dva naši uživatelé z NZDM Molo ve Velešíně a obsadili první místa.

Mgr. Ivana Žáčková,
ředitelka

Foto: Charity Kaplice

Inzerce

Spolek Most ve spolupráci s Diecézním katechetickým střediskem v Českých Budějovicích Vás srdečně zve na

POSTNÍ DUCHOVNÍ OBNOVU PRO SENIORY
pod vedením P. Martina Sedloně, OM

OTEVŘÍT SE BOŽÍ POMOCI

14. – 16. 3. 2018
Panský dům ***
v Rožmítale pod Třemšínem

Doporučený příspěvek: 1 500,- (kdo nemůže dá méně, kdo může dá více)
v ceně je zahrnuta plná penze, 2x noclež v luxusním pensionu, duchovní doprovázení, program

Závazné přihlášky do 8. 3. 2018 - Tereza Pumprová pumprova@dich.cz; 380 420 313